



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2668/2025
04.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Милошевић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за пројектовање, производњу и опремање „Belim industries“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Слободан Момчиловић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4629/24 од 05.03.2025. године, у седници одржаној 04.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4629/24 од 05.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4629/24 од 05.03.2025. године.

Образложење

Делимичном пресудом Првог основног суда у Београду П1 2680/18 од 12.07.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тачка 15. члана 1. уговора број .. о упућивању радника у Кувајт, закљученог 14.10.2015. године између тужене и тужиоца ништав у делу који гласи: „а најдаље до 30 дана од преноса средстава од наручиоца посла“. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу у којем је тражено да се утврди да је тачка 15. члана 1. уговора број .. о упућивању радника у Кувајт, закљученог 14.10.2015. године између туженог и тужиоца ништава и у делу који гласи: „исплата обрачунате зараде вршиће се до 15-ог у месецу за претходни месец на основу евиденције радних часова са градилишта“. Ставом трећим изреке, решено је да ће одлука о трошковима бити донета уз коначну одлуку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4629/24 од 05.03.2025. године, одбијена је жалба туженог и потврђена делимична пресуда Првог основног суда у Београду П1 2680/18 од 12.07.2024. године у ставу првом изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене

материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет правне заштите је утврђивање ништавости одредбе уговора закљученог између тужиоца и туженог и то у делу који регулише питање исплате зараде која одредба уговора је исплату везала за рок од 30 дана од дана преноса средстава од наручиоца посла.

Одлука нижестепених судова заснована је на примени релевантних одредаба материјалног права Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 75/2014). Примена назначене одредбе и разлози које су дали нижестепени судови су засновани и на одредби члана 17. Закона о условима за упућивање запослених на привремени рад у иностранство и њихове заштите („Службени гласник РС“, бр. 91/15... 50/18). Како нема спорних питања о примени материјалног права у решавању конкретног случаја, то се нису стекли услови да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је Врховни суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. истог Закона.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу у овој правној ствари тужилац је поднео дана 30.08.2018. године, а вредност предмета спора у тужби је означена на износ од 3.109,00 USD у динарској противвредности.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**